

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9Pc/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202787
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619202787.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v konaní navrhovateľky: D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. L. XXX, proti povinnej z výživného: J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. L., o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Matka J. Q., nar. XX.XX.XXXX, je povinná prispievať na výživu oprávnenej D. P., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom 03.12.2019, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej.

Zročné výživné za obdobie od 03.12.2019 do 30.11.2020 vo výške 346,77 Eur je matka J. Q., nar. XX.XX.XXXX, povinná zaplatiť k rukám oprávnenej D. P., nar. XX.XX.XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.12.2019 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal jej matku ako povinnú z výživného plnením si vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke ako oprávnenej z výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od podania návrhu na súd. Svoj návrh odôvodnila tým, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Malacky č.k. 9P/11/2013-46 zo dňa 11.11.2013 bola aj so svojou sestrou zverená do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tety F. P.. Otec navrhovateľky zomrel dňa 01.02.2009 a matka sa nebola schopná o navrhovateľku postarať, užívala alkohol. Súd v uvedenom rozsudku zaviazal matku plnením si vyživovacej povinnosti na vtedy maloletú navrhovateľku sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. Dňa 30.11.2019 dosiahla navrhovateľka plnoletosť a študuje na Strednej odbornej škole obchodu a služieb, študijný odbor predavačka. Tým, že študuje, pripravuje sa na budúce povolanie a nemá žiadne finančné prostriedky a iný majetok. Vyživovacia povinnosť matky trvá až do času, pokiaľ sa nebude navrhovateľka schopná sama živiť, t.j. pokiaľ nedokončí štúdium. Jej výdavky len čo sa týka školy sú 50 eur polročne školné, obedy 4 Eur mesačne, desiata cca 4 Eur denne, lístok na MHD 0,70 Eur (denne aj 3 lístky).

2. Povinná z výživného sa k návrhu nevyjadrila. Súd musí v konaní pokračovať a rozhodnúť aj keď je účastník nečinný, a to v zmysle ust. § 31 Civilného mimosporového poriadku. Podľa § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti povinnej z výživného, ktorá mala predvolanie na pojednávanie doručené, a to podľa § 111 ods. 3 C.s.p., pričom svoju neúčast' neospravedlnila.

3. Súd sa oboznámil s návrhom, obsahom poručenského spisu vedeného tunajším súdom o navrhovateľke a vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a listinnými dôkazmi založenými v spise, ktorými sú: rodný list navrhovateľky, potvrdenie o návšteve školy navrhovateľkou, odpovede na lustráciu v registri obyvateľov, odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni, správou ÚPSVaR zo dňa 22.10.2020 o vedení povinnej v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberaní sociálnych dávok, oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa 04.11.2020 a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav.

4. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9P/11/2013 súd zistil, že navrhovateľka bola rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9P/11/2013-46 zo dňa 11.11.2013 zverená do náhradnej osobnej starostlivosti F. P., nar. XX.XX.XXXX s tým, že navrhovateľka bola zaviazaná prispievať na výživu t.č. maloletej navrhovateľky sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa.

5. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8P/207/2018 súd zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/207/2018-40 zo dňa 03.12.2019 súd zvýšil vyživovaciu povinnosť povinnej matky voči navrhovateľke tak, že počnúc 01.07.2018 do 30.11.2019 (t.j. do dosiahnutia jej plnoletosti) bola povinná prispievať na výživu t.č. maloletej navrhovateľky sumou 100 Eur mesačne.

6. Podľa Správy ÚPSVaR zo dňa 22.10.2020 bola povinná evidovaná ako uchádzač o zamestnanie naposledy od 20.01.2016 do 30.06.2016 a za posledných 12 mesiacov jej nebola vyplácaná žiadna sociálna dávka. Podľa odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni je matka nezamestnaná a nepoberá dôchodkové, nemocenské ani úrazové dávky. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.11.2020 nemala povinná za posledných 12 mesiacov vyplatenú dávku v nezamestnanosti ani o ňu nežiadala. Povinná sa zdržiava na neznámom mieste a prostriedky na živobytie si zabezpečuje nezisteným spôsobom.

7. Z potvrdenia o návšteve školy súd zistil, že navrhovateľka je žiačkou strednej odbornej školy obchodu a služieb T. J. v P..

8. Pri výsluchu navrhovateľka uviedla, že navštevuje 2. ročník SOŠ obchodu a služieb. Žije v spoločnej domácnosti so svojou tetou a sestrou.. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej vôbec neplní. Navrhovateľka je zdravá. Má bežné náklady, čo sa týka stravy, oblečenia. V podstate ju stále živí jej teta, ktorej bola zverená do NOS. Nemá žiadny príjem, nebrigáduje. Do školy dochádza z Y.B. do Bratislavy. Mimoškolským aktivitám sa nevenuje. Vreckové nedostáva. Nevie o tom, že by jej matka bola niekedy zamestnaná alebo vykonávala zárobkovú činnosť alebo mala nejaké zdravotné problémy. S matkou nie je v žiadnom kontakte. Nejaví o ňu žiaden záujem.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

12. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

17. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine veľa prvá, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

20. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Podľa § 216 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

22. Podľa § 40 Civilného mimosporového poriadku, súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

23. Podľa § 155 Civilného mimosporového poriadku, konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

24. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľka doposiaľ nenadobudla schopnosť samostatne sa živiť, keďže ešte študuje na strednej odbornej škole a pripravuje sa na svoje budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť matky ako povinnej z výživného voči navrhovateľke ako oprávnenej teda naďalej trvá. Výživné na navrhovateľku nie je už v súčasnosti určené súdnym rozhodnutím, keďže rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/207/2018-40 zo dňa 03.12.2019 súd určil matke povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky, ktorá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, v súlade so zákonom do 30.11.2019, t.j. do dosiahnutia jej plnoletosti.

25. Súd môže priznať výživné na plnoleté dieťa výlučne na návrh, preto je návrhom na určenie výživného na plnoleté dieťa viazaný a nemôže návrh prekročiť a priznať plnoletému dieťaťu viac, ako sa svojím návrhom domáha. Navrhovateľka sa domáhala určenia výživného na svoju osobu len vo výške tzv. zákonnej minimálnej vyživovacej povinnosti, t.j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, ktoré je v súlade s ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič voči svojmu dieťaťu povinný plniť bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Teda napriek tomu, že matka navrhovateľky je nezamestnaná a nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, je povinná minimálne v tomto rozsahu svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plniť. So zreteľom na skutočnosť, že súd nemohol návrh na určenie výživného prekročiť, nemal dôvod sa zaoberať otázkou, či by bola matka schopná prispievať na výživu oprávnenej aj vyššou sumou a priznal navrhovateľke výživné vo výške ako si ho svojím návrhom uplatnila.

26. Súd poznamenáva, že suma životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa je stanovená zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime. Výška súm životného minima je potom každý rok s účinnosťou od 01.07. stanovená opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny. Keďže sa

sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa k 1. júlu každoročne menia, súd do výroku rozhodnutia dal percentuálne určenie. Od 01.07.2019 do 30.06.2020 bola suma životného minima na nezaopatrené dieťa vo výške 95,96 Eur, z čoho 30 % činí sumu 28,79 Eur. Od 01.07.2020 je suma životného minima na nezaopatrené dieťa určená vo výške 98,08 Eur mesačne, z čoho 30 % činí sumu 29,42 Eur.

27. Keďže súd priznal navrhovateľke výživné od podania návrhu na súd, musel rozhodnúť aj o výške zročného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. za obdobie od 03.12.2019 do 30.11.2020. Zročné výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 346,77 Eur a pozostáva z alikvotnej časti výživného za mesiac december 2019 vo výške 26,93 Eur (28,79 Eur/31 x 29 dní) a z výživného za mesiace január až júl 2020 vo výške 172,74 Eur, kedy bolo zákonné minimálne výživné vo výške 28,79 Eur (6 mesiacov x 28,79 Eur) a výživného za mesiace júl až november 2020 vo výške 147,10 Eur, kedy bolo zákonné minimálne výživné vo výške 29,42 Eur (5 mesiacov x 29,42 Eur), t.j. 26,93 + 172,74 + 147,10 = 346,77 Eur.

28. Podľa ust. § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

29. Súd uložil povinnej uhradiť zročné výživné navrhovateľke v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže nevzhliadol ako dôvodné určiť povinnej dlhšiu lehotu na plnenie.

30. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.
Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).